

miniprofil

■ Vašu kariéru evidentne ovplyvnilo, že pochádzate z hudobníckej rodiny. Zapochybovali ste niekedy, či to bola naozaj tā najlepšia voľba?

O tom, či to bola najlepšia voľba, nepochybujem. Iste, nebola jediná. Avšak prostredie, v ktorom vyrastáte, vás už od raného detstva ovplyvňuje a formuje pre profesijnú budúcnosť. Sám som veľakrát premýšľal, pre aké smerovanie by som sa rozhodol, pokial' by to nebola hudba.

■ Podľa vzoru vášho otca ste študovali hru na trúbke. Prečo ste svoju pôvodnú voľbu zmenili a vybrali ste si náročnejší dirigentský terén?

Taktovkou nerušíte susedov... (Smiech.) Hre na trúbke sa venujem aj nadálej, pokial' mi to čas dovoluje, ako sólista i komorný hráč. Počas štúdia na Konzervatóriu v Žiline som však začal vnímať, že tvorit hudbu z pozície sólistu či orchestrálneho hráča ma nenapĺňa do takej miery, aby som sa rozhodol poňať ich ako svoje celoživotné povolanie. Potreboval som pracovať s komplexným obrazom hudobného diela a to sa dá realizovať len z pozície dirigenta.

■ Čo zohralo pri vašej voľbe rozhodujúcu rolu?

Moje prvé verejné dirigentské vystúpenie s orchestrom. Mám ho v živej pamäti – bol to pre mňa moment, kedy som si naplno sám vnútorme porozumel a našiel som vo svojom živote cestu, po ktorej som dovtedy len pátral. Dirigovanie mi odkrylo úplne nový, dovtedy nepoznaný myšlienkový aj duchovný svet. Potom to už išlo viac-menej samo: pripravil som sa na dirigentské štúdiá pod vedením doc. Leoša Svárovského a v priebehu dvoch rokov som sa stal jeho študentom na AMU v Prahe.

■ Čo je podľa vás u dirigenta podstatné?

Dirigentská profesia sa odohráva v značnej miere v psychologickej rovine, keďže ide o prácu s ľudmi. Základom je komunikácia,

(foto: R. Kučavík)

Lukáš Pohúnek

* 1988

dirigovanie

Štúdiá: Konzervatórium v Žiline (J. Pohúnek – trúbka), AMU v Prahe (L. Svárovský), Akademia Muzyczna, Krakov (R. Delekta, T. Strugała)

Majstrovské kurzy: Manhattan School of Music, New York (K. Masur), Internationale Mendelssohn-Akademie Leipzig (K. Masur), Royal Northern College of Music, Manchester (M. Heron), Accademia Musicale Chigiana, Siena (G. Gelmetti), The Art of Conducting, Valencia (G. Pehlivanian)

Štipendiá: Dvořákova spoločnosť Londýn, Nadácia O. Havlovej Praha, Nadácia F. Mendelssohna-Bartholdyho Lipsko, Hudobné centrum, Hudobný fond

Umelecká spolupráca: MSM Symphony Orchestra New York, Leipziger Symphonieorchester, ŠKO Žilina, ŠF Košice, SND Bratislava, Filharmonia Zielonogórska, Orkiestra Akademii Beethovenowskiej Krakov, Akademická komorná sólisté Praha, Janáčkova filharmonie Ostrava, Severočeská filharmonie Teplice, Ensemble Orquesta de Cadaqués, Joven Orquesta Nacional de Valencia, Orchestra della Fondazione Bulgaria Classic Siena, Hrvatski komorni orkestar Zagreb

všetky ďalšie aspekty sú sekundárne. Pokial' vzťah orchester-dirigent funguje a je harmonický, všetko ostatné prichádza takpovediac samo. V tejto súvislosti vnímam u dirigenta ako rozhodujúce jeho schopnosti a dispozície v krátkom čase rozpoznať povahu telesa a vedieť s ním efektívne pracovať.

■ **Pôsobíte v slobodnom povolaní. Akú špecializáciu by ste v dirigovaní uprednostnili: symfonickú, komornú alebo hudobnodramatickú?**

Profilujem sa ako symfonický aj operný dirigent. Je mi to vlastné už od dôb pražských štúdií, kedy som sa popri symfonickej hudbe dostal do blízkeho kontaktu s viacerími opernými dielami a naštudoval ich s operným štúdiom na AMU. Urobili sme niekoľko predstavení, ktoré zožali úspech aj ocenenie u českej hudobnej kritiky a niektoré sa hrávajú dodnes. Takáto symbióza mi vyhovuje – symfonický aj operný svet sa u mňa vlastne odvždy vzájomne dopĺňajú.

■ Počula som vás už dirigovať skladby rôznych štýlov i období. Máte nejakú favorizovanú epohu?

S obľubou uvádzam symfonicke diela 20. storocia s prvkami neofolklorizmu či neoklasizmu a v poslednej dobe sa často venujem aj dielam 21. storočia. Aktuálne však u mňa víťazí nemecká symfonická hudba a v opernej sfére diela Richarda Wagnera. To nepochybne súvisí s tým, že ma v minulom roku do tejto oblasti hlbšie uviedol prof. Kurt Masur, ikona nemeckej klasickej hudby. Jeho idey vo mne teraz – po jeho nedávnom odchode – rezonujú ešte silnejšie ako predtým a inspirujú ma k ďalšej tvorivej práci a prijímaniu nových výziev. Popri tom sa permanentne zaujímam o slovenskú a českú hudbu, osobite o diela Eugena Suchoňa, Jána Cikkera, Antonína Dvořáka a Leoša Janáčka. Mojím špeciálnym koničkom je filmová hudba: poskytuje širokú škálu zvukov kompatibilných s tradičným zvukovým obrazom symfonického orchestra a navyše interpretovi ponúka širokú bázu imaginatívnosti.

■ Čo vás čaká v najbližšom období a čo by ste si priali dosiahnuť?

V tejto sezóne máme naplánovaných viaceré spolupráce so žilinským ŠKO, po minuloročných debutoch so ŠF Košice a polskou Štátnej filharmóniou v Zielonej Góre sa na jar tešíme na opäťovnú spoluprácu. V apríli budem v rámci celoeurópskeho projektu „Europa Season“ prezentovať slovenskú hudbu v Štátnej filharmónii Oltenia v rumunskej Craiove a v januári 2018 ma čakať debut so Slovenskou filharmóniou. Moju najväčšou túžbou naďalej ostáva spoznať a prezentovať hudbu s ešte väčším zápalom a oddanosťou, pretože je prostriedkom, univerzálnym jazykom a nástrojom porozumenia. Je vyjadrením jednoty, bez ohľadu na geografickú, kultúrnu či konfesionálnu príslušnosť. Dokáže meniť ľudí k lepšiemu, rovnako aj chod života a vecí – veľkých i malých.

Pripavila Lídia DOHNAĽOVÁ